- *Kruda. 1 Tia, kia ia naturo gin produktis; konservanta sian primitivan staton; neprilaborita, nepreparita, nekulturita: ~a trukto, viando (ne kuirita). lano, silko, pelto Z, ledo, marmoro (nepolurita), diamanto (ne facetita), sukero (ne rafinita), tolo (ne ankoraŭ lavita), grundo (ne plugita); ~a fero (fandfero); la ~aj odoroj de la tero k akvo; nuda k ~a, sen groŝo en poŝo Z; la montoj aspektas pli ~e Z. Kp sovaĝa. 2 Forte k malagrable impresanta la sentumojn pro neperfekta laboriteco aŭ pro ne sufiĉa barmonio; malmilda, neharmonia, maldelikata: ~a koloro, kontrasto, vino, voĉo ; la kolero igas la vizaĝon pli ~a ; ~a skizo, stilo, vorlo, kanto; en la sono de lia voĉo estis aŭdebla io ~a, preskaŭ malrespekta B. 3 Dolorige impresanta la sentumojn, pro bruta fortego aŭ sovaĝa intenseco; pene toierebla, malmiidega : la homoj devas konstante batali kontraŭ la ~aj fortoj de la naturo Z; ~a aero de vintro premas ĉion B; ~a vintra tago Z; ~a kolero, vorto, movo, puŝo: la vetero estis ~a, la ĉielo griza, malklara k peza Z; la ~a tumutto de la batato Z; ĉion ~e rompi Z; ne tro multe, ne tro ~e per unu fojo Z. 4 Ne mildigita de civilizita kulturo; brute instinkta; malklera, malĝentilega, vulgaranima: la sento de hereda aristokrato koncerne ~an kampulon Z; ~a karaklero, ruzaĵo, insulto, parolo, eraro ; plej ~a superstiĉo sufokas itin B; ~ulo (malbonedukito); se vi ~ulon iom karesos, li al si ĉion permesos Z; plej kuirita kamputo restos ĉiam ~ulo Z. ~ajo. Prilaborota materialo. Mal~a. Delikata.
- *Kruela. 1 (iu) Inklina suferigi, malhumana, turmentema: ~a besto, koro, tirano, dio; ~a kiel ligro; ~e frapi. 2 (io) Suferiga, turmenta, doloriga, malĝojiga, aflikta: ~a vundo, doloro, ordono, sorto, insulto, perdo, morto, seniluziiĝo; ta honoro estas ja bela, sed la laboro ~a Z; ~e elrevigita; la ~eco de l' fatalo.
 - *Krupo = difterito.

kruplero (Sp). Oficisto, helpanto de banktenanto en luddomoj.

*Kruro. 1 Parto de suba membro de homo, eke de genuo ĝis piedo. 2 Tuto de la suba membro de homo aŭ besto: veturi sur sia paro da $\sim oj^{Z}$ (piediri); unu fidas la $\sim ojn$ de sia ĉevato, alia siajn proprajn $\sim ojn^{Z}$; la hundoj regalis

sin per ~oj k flugiloj de kokidoj. Kp femuro, gambo.

- *Krusto. 1 Ekstera parto de pano, malmoligita de kuirado: ni devas dividi kun ili la lastan pan~on. Kp ŝello. 2 Malmoliginta parto, kiu formiĝas supraje de kelkaj objektoj: tera ~o; kalka ~o (lasita de akvo en kaldrono); haŭla ~o; ~o de vundo B. ~ulo. Artropodo, kovrita de kalka ~o (kankro, omaro kc). (Kp kiraso, karapaco.) En~i Z. (Ev) lnkrusti.
- *Kruta. Havanta deklivon preskaŭ vertikalan; tre malfacile suprenirebla: ~a monto, insulo, bordo; ~e dekliva vojeto; ~valo. ~1 (ntr). Stari ~e: la flanko de la roko rekte k subite ~is malsupren; ĉie akraj, pinlaj ŝtonegoj ~is (Kp Abrupta, Dekliva). ~aĵo. 1 ~a parto de loko. 2 ~a bordo de maro (Kp Klifo). Inter~ejo. Tre mallarĝa irejo inter du ~aĵoj de monto.

ksifio 62. G. deakantopteroj, kies supra makzelo plilongiĝas en formo de spado.

Ksllofono. Muzikinstrumento konsistanta el paraielaj lignaj tubetoj de neegala longeco, kiujn oni frapas per du lignaj marteletoj.

ksilografi Z & Fari desegnojn sur ligno per speciala štala instrumento, por reprodukti ilin per presado. ~isto. Ksilografo.

ksilografio Z (Sc). Arto ∼i; procedo ∼i.

- *Kubo. 1 Objekto havanta ses egalajn kvadratajn supraĵojn duope paralelajn. 2 Maigranda ~o el eburo, ligno ktp, signita sur ĉiu supraĵo per aparta nombro, de unu ĝis ses, k servanta por diversaj ludoj; ĵet~o, lud~o: la ~oj jam falis, jam eslas ĵetilaj (f. malebliĝis nun ĉia ŝanĝiĝo. Kp ponto, transpasi). 3 Tria potenco de nombro, produto de tiu nombro obligita per sia kvadrato. ~(form)a. Havanta formon de ~o: ~a skatolo; ~a melro (~o kies ĉiu supraĵo estas kvadratmetra).
- *Kubuto. Parto de ia supra homa membro, kie la brako artikiĝas kun la antaŭbrako: sin apogi sur la ~oj.
- * Kudri (tr). Kunigi, kunligi per fadeno aŭ ŝnureto, kiun oni traigas tra la kunligotaĵojn per speciala pinta instrumento: ~i du pecojn da ŝlofo; ~i manikojn al